

соотечественници тѣ ми, Българе тѣ, кои то только далечъ останахъ назадъ отъ други тѣ си собратія, на кои то и да внуша усердіе на науки тѣ. Азъ ща счетъ себеси най счастливъ отъ человекѣ тѣ, ако, като первый, дѣто дигнахъ гласъ атъ си за тѣхна полза, споредъ сила та си, и способъ атъ си, стана причина на грядущи тѣ времена на благосостояніе то ммъ.

§ 29.

Ако, по мое то незнаніе, въ той атъ мой завѣтъ ся покажатъ распорядки, кои то да ся противни на закони тѣ, тіа по законъ атъ 1842 година, Томъ X. ст. 850 да ся считатьъ не-дѣйствительни, но сичко то друго да устане въ сила та си.

Той завѣтъ (въ два экземпляри) да ся счита подлинный и сжщій, оный отъ 6-го Априлія 1843 година ся уничтожава, и ся счита за нищо. Одесса тысяща осемстотинъ четыредесеть четверта година, Октомврія двадесеть петый день. На той завѣтъ притурихъ рѣка та си азъ Василій Евстаѣевъ сынъ Априловъ.

Примѣчаніе. И да е писанъ той завѣтъ въ два экземпляри, но единъ экземпляръ стига да доварши сичко то. Истый атъ Василій Априловъ.

(Слѣдуватъ подписи тѣ на свидѣтели тѣ.)

Преведи го отъ Русскій атъ языкъ истый.

Василій Априловъ.
